

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ
СПРАВА «РАМАЗАНОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF RAMAZANOV v. UKRAINE)
(Заява № 31757/20 та № 21592/21)

Стислий виклад рішення від 06 жовтня 2022 року

Заявник тримався під вартою у державній установі «Черкаський слідчий ізолятор».

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявник скаржився за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на неналежні умови тримання його під вартою та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим.

Розглянувши скарги заявника, Європейський суд нагадав, що під час встановлення, чи є умови тримання такими, «що принижують гідність» у розумінні статті 3 Конвенції, серйозний брак простору у в'язничних камерах вважається дуже впливовим чинником та може становити порушення як сам собою, так і в сукупності з іншими недоліками. Посилаючись на свою попередню практику Європейський суд дійшов висновку, що у цій справі умови тримання заявника під вартою були неналежними, а також, що заявник не мав у своєму розпорядженні ефективного засобу юридичного захисту та констатував порушення статей 3 і 13 Конвенції.

Розглянувши інші скарги заявника, Європейський суд дійшов висновку, що вони також свідчать про порушення положень Конвенції.

Щодо скарги у заяві № 21592/21 на неналежні умови тримання заявника під вартою до 17 червня 2021 року Європейський суд зазначив, що з огляду на всі наявні в нього матеріали та належність оскаржуваних питань до сфери його компетенції, вона не відповідає критеріям прийнятності, передбаченим статтями 34 і 35 Конвенції, або не виявляє жодних ознак порушень прав і свобод, гарантованих Конвенцією або протоколами до неї. Отже, ця частина заяви має бути відхилена відповідно до пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

- «1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* прийнятними скарги на неналежні умови тримання під вартою, описані у таблиці в додатку, відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту та інші скарги за усталеною практикою Суду, зазначені у таблиці в додатку, а решта скарг у заяві № 21592/21 – неприйнятними;
3. *Постановляє*, що ці скарги свідчать про порушення статей 3 і 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою та відсутністю у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту;
4. *Постановляє*, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, висунутими за усталеною практикою Суду (див. таблицю у додатку);
5. *Постановляє*, що:
 - (a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
 - (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».